

близность, што то могъть повлѣчи лесно чьловѣка да ся изльжи въ слово-производство то имъ.

Отбѣгваюшти по възможности отъ сичкы тыя, кои то сж тжй іюште дълбоко разпрострънены между учены тѣ, што то ставжтъ едно голѣмо припятствие за да ся достигни до маткж тж, т. е. до първобытнж тж основж отъ кож ся сж образовали първи тѣ іазыци, ные штѣмъ изелѣдова той-зи въпросъ по самы тѣ истинны сродства и свойства іазыковъ, придържяюшти ся строго отъ слѣдно то начяло: — *Коренни тѣ рѣчи на іазыцы тѣ сж дѣла установены т. е. значеня та имъ, по-нататакъ отъ кои то не е допущено да ся иди.*— Нъ въ това начяло спаджтъ по-лесно оныя іазыцы кои сж съхранили първобытностъ тж си выше и кои нѣсж ся съставили отъ смѣсь разнихъ іазыковъ, взѣвши отъ тѣхъ и коренны и производны рѣчы, послѣ производши отъ тѣхъ и други или прикроивши ихъ по свойство то първа го си нарѣчяя, кое сж имали, какъ то е послѣдовало съ еленскый мнимъ за първобытенъ іазыкъ. За такива же непървобытны и многосмѣсны іазыцы е нужно едно обшырно разложение, да бы могли да ся докаржтъ до първобытнй истиненъ корень рѣчей, кому да ся опрѣдѣли и първобытное гласо-произношение.

Въ разложение то еленскаго іазыка ные зѣмаме еднаж отъ стары тѣ му повременности, а нѣ познатаж тысящтогодишнж повременность, въ кож то Българи тѣ владѣяхж нѣколко години цѣль Пелопонесъ, и, кату дадохж на всѣко почти помѣстие българскы наймянованыя, отъ коихъ множество ся сж съхранили и до днѣсь іюште, дадохж му и обшто название *Моріа*, съхранено отъ гръцы тѣ и до днѣсь *Моріас*.

Та повременность е позната и записана отъ многы тѣхны и чюзды съвременны и по-послѣдны бытописатели и лѣтописцы; и та повременность е прикроила съвсѣмъ простогръцкаго іазыка или по-іасно да кажиме: Кату ся е завладаль и заселиль почти цѣль Пелопонесъ отъ Българи тѣ, еленскый малочисленъ элементъ ся е слѣлъ въ българскый, а іазыкъ имъ изчезнжлъ почти съвсѣмъ за нѣколко си вѣка, замѣнившъ ся съ българскый.

Доказательства неоторимы на това сж: говореный днѣсь простогръцкы іазыкъ въ израженя та му, домакны тѣ имъ обряди и обичаи, домородственны записаны и до днѣсь съхранены имяна чистобългарскы, множество названя на помѣстия, горы, рѣкы, долины, села и градишта, коихъ никой вѣкъ неште истрые и изглади съвсѣмъ, понеже тии сж вѣкы станжли кату свойствени. А по-голѣмо іюште и живо доказательство е съхранено то гласо-произношение на българскы тѣ буквы *б, ч, ц, ш*, и др., кои ако и да сж штествувахж и въ стары еленскы іазыкъ, іюште отъ смѣсь тж на първы тѣ Елены съ Пелазгы тѣ, обаче врѣмя то бѣ ги изгладило въ атичскый